

НАУКОВІ ОРІЄНТИРИ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА ДОСЛІДЖЕНЬ

14 КВІТНЯ 2023 РІК

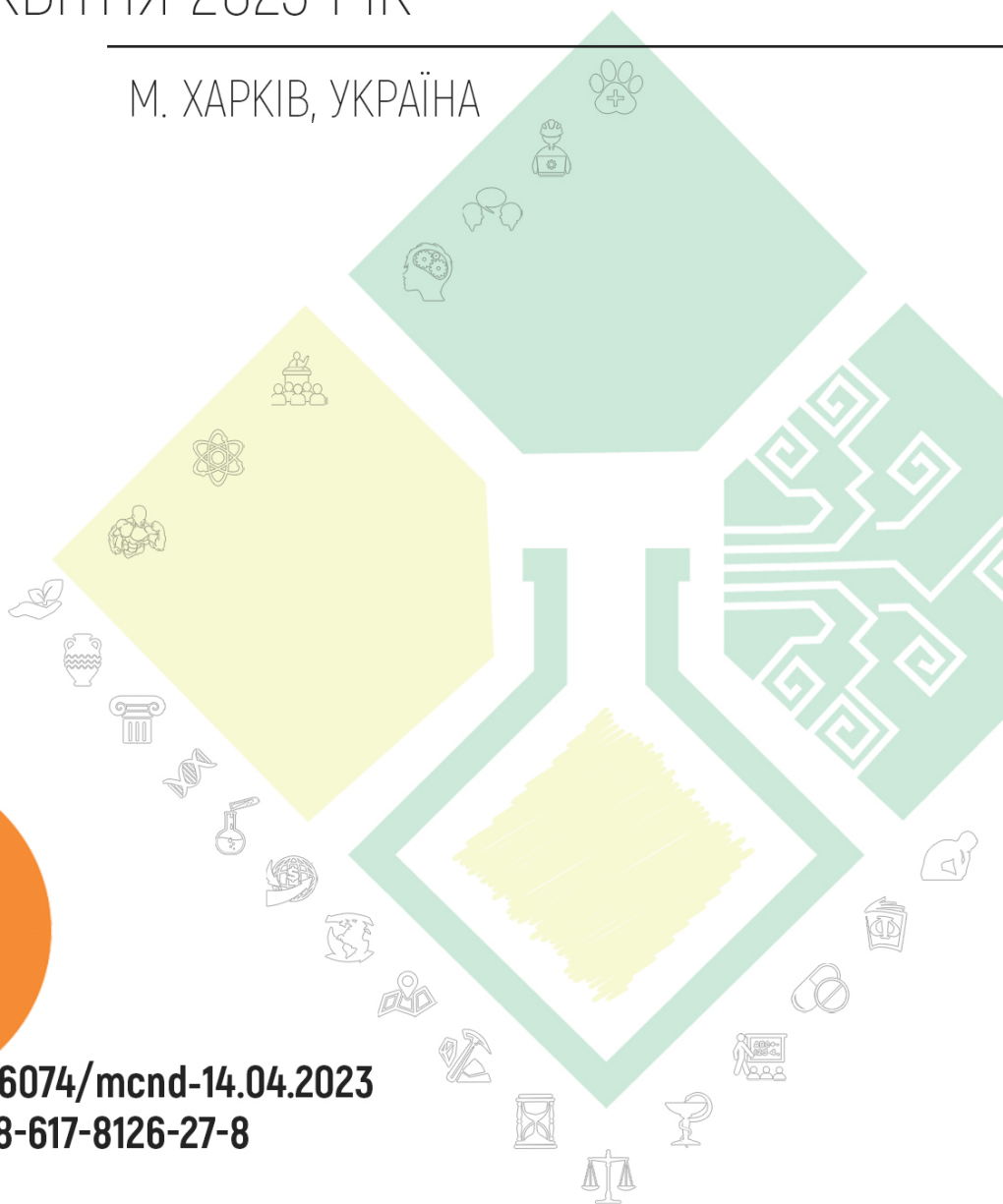
М. ХАРКІВ, УКРАЇНА

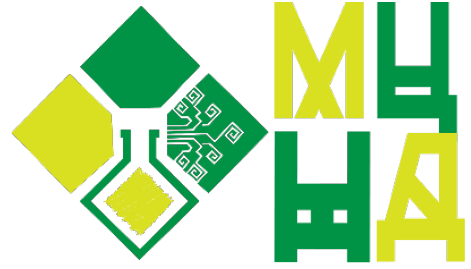
**OPEN
ACCESS**

DOI 10.36074/mcnd-14.04.2023

ISBN 978-617-8126-27-8

МАТЕРІАЛИ
І МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Міжнародний Центр Наукових Досліджень

НАУКОВІ ОРІЄНТИРИ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА ДОСЛІДЖЕНЬ

| 14 КВІТНЯ 2023 РІК
м. Харків, Україна

Вінниця, Україна
«Європейська наукова платформа»
2023

Організація, від імені якої випущено видання:
ГО «Міжнародний центр наукових досліджень»

Голова оргкомітету: Рабей Н.Р.

Верстка: Зрада С.І.

Дизайн: Бондаренко І.В.

Конференцію зареєстровано Державною науковою установою «УкрІНТЕІ» в базі даних науково-технічних заходів України та бюлетені «План проведення наукових, науково-технічних заходів в Україні» (Посвідчення № 56 від 17.01.2023).

Матеріали конференції знаходяться у відкритому доступі на умовах ліцензії Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA 4.0).

Н 34 **Наукові орієнтири: теорія та практика досліджень:** матеріали I Міжнародної наукової конференції, м. Харків, 14 квітня, 2023 р. / Міжнародний центр наукових досліджень. — Вінниця: Європейська наукова платформа, 2023. — 150 с.

ISBN 978-617-8126-27-8

DOI 10.36074/mcnd-14.04.2023

Викладено матеріали учасників I Міжнародної спеціалізованої наукової конференції «Наукові орієнтири: теорія та практика досліджень», яка відбулася 14 квітня 2023 року у місті Харків.

УДК 001 (08)

ISBN 978-617-8126-27-8

© Колектив учасників конференції, 2023
© ГО «Європейська наукова платформа», 2023
© ГО «Міжнародний центр наукових досліджень», 2023

СЕКЦІЯ VIII. ЕКОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЇ ЗАХИСТУ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

ПРОБЛЕМА ПЕРЕРОБКИ СМІТТЯ В УКРАЇНІ

Меркулова Єлизавета Олександрівна

Студентка 2 курсу 3-21-034 групи 3 медичного факультету,
Кафедра гігієни та екології №1
Харківський національний медичний університет, Україна

Колядич Яна Олександрівна

Студентка 2 курсу 3-21-034 групи 3 медичного факультету,
Кафедра гігієни та екології №1
Харківський національний медичний університет, Україна

Мокрякова Марина Іванівна

Асистент кафедри гігієни та екології №1
Харківський національний медичний університет, Україна

Постановка проблеми: Гострою проблемою у всьому світі є велика кількість відходів. Щороку у світі виробляється 2 мільярди тонн побутових відходів, і з кожним роком ця кількість збільшується. В Україні це проблема великого масштабу, гори неперобленого сміття центральних звалищ стали настільки великими, що видніються з десятка кілометрів. І лише 1,3% відходів утилізують та спалюють. Споживання полімерної продукції щороку зростає приблизно на 10%, у такій же прогресії збільшується обсяг полімерних відходів. Ринок утилізації побутових відходів у м. Києві здебільшого відображає негативні показники. З 1 млн тонн відходів Києва на рік на місця сортування та прийому вторинної сировини передається лише 11% [1].

Актуальність: За даними Національного статистичного управління, в Україні щороку утворюється близько 500 мільйонів тонн відходів, включаючи первинну промисловість (76%) і вторинну промисловість (близько 18%), а також сільське господарство (близько 2%). Інші 2% - це життєві відходи - щорічно утворюється близько 12 мільйонів тонн. З них лише 5% було відсортовано і ще 1% спалено на заводі «Енергія» в Києві. Але набагато більше його — 94 % захоронюється, потрапляючи на легальні та незаконні звалища, яких по всій країні десятки тисяч. Якщо рахувати тверді побутові відходи на душу населення, то світовим лідером є Канада – 36 тонн, але і в Україні цей показник досить високий – 10,6 тонн на душу населення. Зростання кількості незаконних сміттєзвалищ в Україні не дивує: лише минулого року Державна екологічна інспекція (ДЕІ) виявила їх понад 2100. Однією з причин, чому країна не хоче переробляти свої відходи, є те, що її офіційні витрати на захоронення низькі — 2 євро за тонну, неофіційні — нуль. Відповідна європейська ціль – 20-30 євро за 1 т [2].

В Україні працює лише один сміттєспалювальний завод — київська «Енергія».

Глобально він нічого не змінить без обов'язкового сортування населенням. Змішане з органікою, сміття швидко виводить з ладу сортувальні лінії. При цьому з брудної маси можна витягти трохи більше 10% всіх ресурсоцінних видів вторсировини. Ретельне сортування за умов квартири гарантовано повертає на переробку до 50% вторинної сировини. Тому так важливо сортувати сміття, але це звісно не є вирішенням проблеми — необхідна 100% утилізація залишкового сміття.

За даними, 800-900 градусів (температура спалювання сміття), які використовує завод «Енергія», є недостатніми для нейтралізації небезпечних сполук, тобто важких металів, канцерогенів, діоксинів. У повітря летить весь склад таблиці Менделєєва, наражаючи на небезпеку здоров'я людей, які живуть поруч із заводом.

«У Японії використовують високотемпературне спалювання – це 2000 градусів по Цельсію. Спалювання сміття не може бути дешевим. Це інвестиція у фільтри та датчики, які надсилають дані, щодо викидів, до департаменту екології міста. Якщо буде перевищення — завод закривають, доки не з'ясують, що потрапило в піч. В Україні навіть немає лабораторій, які можуть визначити рівень діоксинів у повітрі. Спалювання небезпечних відходів відбувається вночі, у святкові та вихідні дні, коли не працює інспекція, яка могла б зробити хоч якісь виміри та за їхніми результатами закрити та оштрафувати завод», - розповідає Євгенія Аратовська, голова та ідейний натхненник проекту «Україна без сміття» [3].

Мета роботи: Дослідити усвідомленість населення, щодо проблеми впливу мусору на екологію.

Матеріали та методи: Застосували метод онлайн-опитування.

Результати та їх обговорення: В опитуванні участь прийняли 50 респондентів. Серед яких 100% вважають проблему переробки сміття важливою, так як неправильна утилізація призводить до забруднення навколишнього середовища. Також 68% опитуваних сортують сміття, а 32% не сортують. При цьому в 54% респондентів у їх містах є пункти прийому вторинної сировини, у 18 % немає і 28 % не знають про наявність пунктів прийому вторинної сировини в їх містах. До того ж 44% користуються пунктами прийому вторинної сировини, а 56% не використовують їх.

Висновок: Це не перший випадок, коли це запитання було порушено. Наше опитування показало, що люди усвідомлюють проблему сміття, його негативний вплив на екологію, проблему переробки сміття в Україні та недосконалість системи його утилізації. Більшість респондентів розуміють глобальність проблеми та відповідально ставляться до неї, сортуючи сміття та користуючись пунктами переробки вторинної сировини.

Список використаних джерел:

1. Аналіз ринку утилізації відходів (ТПВ) у м. Київ URL: <https://inventure.com.ua/analytics/investments/analiz-rynka-utilizacii-othodov-tbo-v-g.-kiev>.
2. Велика та брудна проблема. Україна тоне у смітті та відходах — як уникнути перетворення країни на гігантське звалище URL: <https://biz.nv.ua/markets/problemy-smusorom-v-ukraine-strana-prevrashchaetsya-v-gigantskuyu-svalku-kak-naladit-pererabotku-50161080.html>.
3. Відходи і суспільство: як Україна загинається від сміття URL: <https://platfor.ma/topic/otbrosy-u-obshhestvo-kak-ukrayna-zagyaetsya-ot-musora/>.